

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Contra Malignvm Io||hannis Eccii Ivdici-||vm, Svper
Aliqvot || Articvlis, A Fra||tribvs Qvibvs||dam Ei
Svppo-||sitis, Mar||tini Lv-||theri || Defen||sio**

Luther, Martin

[Leipzig], [1519]

VD16 L 4252

Articvlvs Quartvsdecimvs. Christus nihil sibi meruit, sed tantum nobis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32690

tra gratiam fiunt, nihil esse. Deinde, soli fidei sine operibus legis, iux-
ta Paulum, tribui iusticiam. Tum fratres illi, neque quid opera legis,
neque quid opera bona significant docti, pro operibus legis, quæ ne-
cessaria non sunt immo, noxia sunt, posuerunt opera bona. Nam,
quid de lege, aut operibus legis scirent, quib? professio est, nihil vel
le discere, nihil scire, sed visiones capitis sui pro pugillo ordei, & fra-
gmine panis (vt Ezechielis verbis dicam) miserrimo populo incul-
care? Stat ergo sententia,

Non sunt necessaria, immo sunt noxia, opera legis cuiuscunq;
Sed necessaria sunt & salubria, opera bona quæcunq;.

ARTICVLVS TERTIVSDECIMVS.

Deum præcepisse homini impossibilia.

Hic multas conuehens auctoritates scripturæ, in quibus iugum
Christi leue, Matth. xi. Mandata non grauiā. i. Iohan. v. Quæ, dispe-
ream, nisi simulet, aut penitus ignoret, quid velint. Dixi supra, Ec-
cum mecum sentire, quod lib, arb, sine gratia non valet, nisi ad pec-
candum. Obsecro, quæ tandem est tabes tanta inuidiæ, hanc nostræ mi-
seriæ & impotentiae scientiam, abscondere a fratribus nostris? Si non
valet nisi peccare homo, quomodo non sunt impossibilia ei omnia
mandata dei? Pereat ista maledicta sophistarum simulatio & dissi-
mulatio, quæ aliud nihil facit, quam quod aliud hic, aliud ibi dicit ad
seducenda corda simplicium. Dico ergo, mandata dei, etiam le-
uissima & minima, sunt homini impossibilia per seipsum. Sed cum
gratia dei sunt facillima vt Apostolus, Possum omnia in eo, qui me
confortat. Qui alibi dicit, Non sumus sufficientes aliquid cogitare ex
nobis, tanquam ex nobis. Cur enim oramus, voluntas tua fiat, si
sunt possibilia nobis? Recte ergo dicit Hiero, anathema esse, qui dixe-
rit impossibilia esse mandata dei sed non negauit nobis esse impossi-
bilia deo oia sunt possibilia, nobis nihil est possibile. Sicut dicit psal.
c. xxxvij. Nec sermo est in lingua, q̃to minus op? est in manu mear.

Hanc elucidationem peruit Eccius dare, sed noluit ne non haberet
quod in me criminaretur, & calumniaretur. Plus eum delectat, inui-
diam mihi mouere, quam proximos veritatem docere. Malletq; om-
nes homines in errore perire, quam tabidam suam inuidiā nō explere.

Transio illud Deutro. xxx. Non est trans mare. &c. quod tanta in-
scitia tractat, vt insanire verius videatur, quam loqui suo hæc tēpori.

ARTICVLVS QVARTVSDECIMVS.

Christus nihil sibi meruit, sed tantum nobis.

De hac propositione ipse adhuc dubito quia omnia erant Christi
D

ab instanti primo suæ conceptionis ideo meritum hic æquiuoce acci-
pi oportet: sed nec scio, an vñq̃ hunc dixerim. Hoc scio, quod quicquid
Christus fecit & obtinuit, nobis fecit & obtinuit, ad implendam vo-
luntatem patris: nihil enim sibi quæsiuit. Et hoc sensu, si ab aliquo me-
orum auditorum dictum est, recte dictum est. Nam, id me in popu-
lum condonatum esse, certus sum. Est ergo sensus, Christus merendo
nō sibi, sed nobis seruiuit. sicut dicit Isa. liij. Seruire me fecisti in p̃cis
tuis. Verum, hæc propositio ideo offendit fratres ruditatis, quod ip-
si populum soleant seducere, & ad magna merita cumulanda exhorta-
ti maxime, operibus a se doctis & electis. quo faciunt, vt homines af-
fuecant quærere quæ sua sunt in deo & propter merum commo-
dum deo seruire. Cum ad exemplum Christi, qui propter nullū suū
lucrum aut meritum, sed propter solam voluntatem dei, ad nostram
salutem omnia fecit: & nos, non propter vllum cōmodum, debeamus
deo seruire: nec cogitare, quam magna mereamur, sed quam bene vo-
luntati dei placeamus. Hanc sanam doctrinam, isti infanti fratres &
pseudo prophetæ non intelligentes, mundum replent erroribus, &
infernum damnatis animabus: dum hominibus magis inculcant me-
ritorum vocabula, quam diuinæ voluntatis memoriam. Quod Chri-
stus nō sibi meruisse dixi: qui nec quid mereri sit, vñquā cognouerū,
neq; cognoscere possunt. Mereri em̃, non est animo merendi bona ta-
cere: ita em̃ solent isti mētium decetores, populū Christi illudere: sed
simplici corde, nullo meriti aut præmij respectu, solo gratuito affec-
tu, gratis diuinæ voluntati obtemperare. Charitas em̃ non quærit
quæ sua sunt: merita vero & præmia, sua sponte, sine nostro studio se-
quuntur, ad obedientiam diuinæ voluntatis.

ARTICVLVS QVINTVSDECIMVS.

Boemos esse meliores Christianos nobis.

Hunc Eccius fortissimè hæresis, derogantem sacro concilio Constan-
tensi. dicit. Nihil habet pannosus hic & penuriosus theologista, quod
iactet, quā concilium Constantiense, quod alias satis dixi, & errasse,
& multa non pro hæreticis, nec erroneis statuisse, quæ Eccius hære-
tica & erronea, de proprio cerebro, pro sua temeritate statuit.

Apostolus hic audiendus est. Tu quis es, quis iudicas alienum ser-
uum: suo domino stat, aut cadit.

In fine articulum de canonisatione sanctorum, non satis expressit
ideo nihil possum adhuc dicere: nisi quod dicit, ipsum esse scandalo-
sum, & derogatiuum papalis potestatis sibi traditæ. Valde vellem
scire, ex quo loco scripturæ tradita sit potestas papæ, sanctos canonis-
sandi: Deinde, quæ necessitas sanctos canonisandi: Tandem, quæ vi-
litas sanctos canonisandi: Sed, quia ipse hic transijt, transeam & ego.
Nihil dicens, nisi quod mihi non satis placet canonisatio sanctorum,
more, quo vidimus multos canonisari, qui optime seipsos canonisa-
sent: licet non damnem: Canoniset quisq; quantum vult.

Vidisti (inquā) lector charissime, quam inique & malitiose me Ec-
cius & fratres quæsierint: vt, cum mea calumniari non possent, in